

Sygn. akt III CZP 13/10

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Antoni Górski

w sprawie z wniosku Bożeny W.

o wypłatę wynagrodzenia za dokonanie czynności notarialnej,

na posiedzeniu jawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 marca 2010 r.,

na skutek zagadnienia prawnego przedstawionego

przez Sąd Okręgowy

postanowieniem z dnia 18 grudnia 2009 r.,

„Czy przyznawane notariuszowi, w trybie art. 6 § 4 ustawy z dnia 14 lutego 1991 roku-Prawo o notariacie, od Skarbu Państwa wynagrodzenie w wysokości maksymalnej stawki taksy notarialnej, winno być podwyższone o stawkę podatku od towarów i usług?”

odmawia podjęcia uchwały.

Uzasadnienie

Notariusz Bożena W. wniosła o przyznanie od Skarbu Państwa wynagrodzenia w wysokości 1 733, 54 zł za sporządzenie notarialnej umowy sprzedaży, ponieważ strona tej umowy była zwolniona przez sąd od ponoszenia kosztów wynagrodzenia notariusza.

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2009 r. Sąd Rejonowy przyznał notariuszowi wynagrodzenie w wysokości 1 257 zł, a w pozostałym zakresie oddalił wniosek.

Sąd ten uznał, że składnikami należnego wynagrodzenia notariusza są: kwota 763 zł z tytułu taksy notarialnej, kwota 200 zł za sporządzenie i przesłanie wniosku o wpis oraz kwota 294 zł za wypisy.

Przy rozpoznawaniu zażalenia Bożeny W. przez Sąd Okręgowy wyłoniło się istotne zagadnienie prawne, a mianowicie, „czy przyznawane notariuszowi od Skarbu Państwa w trybie art. 6 § 4 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (tekst jedn. Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 ze zm.) wynagrodzenie w wysokości maksymalnej stawki notarialnej winno być podwyższone o stawkę podatku od towarów i usług”.

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2009 r. Sąd Okręgowy przedstawił te zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia w trybie art. 390 § 1 k.p.c.

W dniu 5 marca 2010 r. wpłynęło do Sądu Najwyższego pismo skarżącej, w którym cofa zażalenie, zrzeka się roszczenia objętego zażaleniem oraz wnosi o umorzenie postępowania w tej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zagadnienie prawne stanowiące przedmiot zapytania sądu odwoławczego może dotyczyć tylko takich problemów, które pozostają w związku z rozstrzygnięciem sprawy, tu: z rozstrzygnięciem wątpliwości prawnej przy określeniu wysokości wynagrodzenia notariusza wyznaczonego przez sąd do dokonania czynności notarialnej (art. 5 § 1 i 2 oraz 6 § 3 i 4 Prawa o notariacie).

Konsekwencją procesową cofnięcia zażalenia przez wnioskodawczynię jest konieczność umorzenia postępowania zażaleniowego (art. 391 § 2 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.). Takie niemerytoryczne zakończenie postępowania zażaleniowego nie pozostaje w jakimkolwiek związku przyczynowym z przedstawionym zagadnieniem prawnym (art. 390 § 1 k.p.c.), dlatego należało odmówić podjęcia uchwały.